

unul dintre cercetătorii de vârf din toată lumea în domeniul științific al Mecanicii Ruperilor Materialelor și al Rezistenței Materialelor.

Profesorul Evgheni M. Morozov, după ce a analizat în amănunt fotografiile despiciăturii – cum este cea reprezentată în stânga – a ajuns la concluzia că ea a putut fi pricinuită numai în urma unei descărcări electrice.

Andrei Volkov, care a colaborat cu Evghenii M. Morozov în această problemă, menționează următoarele în interviul său pentru ziarul Vera: *”Evgheni Mihailovici Morozov care este specialist de vârf în domeniul Mecanicii Ruperilor Materialelor nu numai în Rusia, ci în toată lumea și care a scris mai mult de 800 de studii științifice în această privință.*

Evgheni Mihailovici a cercetat fotografiile cu fisura și a declarat clar că ea, așa cum îi este structura, a putut apărea numai ca rezultat al unei descărcări electrice. Ce înseamnă aceasta? Că a fost cu desăvârșire cu neputință ca cineva să producă această despiciătură.

Închipuiți-vă, cât de puternic transformator ar fi trebuit să aibă cineva, și mai ales în secolul XVI, când oamenii nu aveau nicio idee despre existența energiei electrice? Așadar, mărturia este adevărată.”

Punctul de vedere științific al lui Evghenii Morozov are, fără îndoială, o mare autoritate și adevărate izvoare scrise care se referă la minunea despiciării coloanei.

Voiam însă să am și un al doilea punct de vedere asupra problemei. De aceea, m-am adresat unuia din marii oameni de știință greci în domeniul mecanicii ruperilor materialelor, profesorul Gheorghios A. Papadopoulos, de la Universitatea din Atena, căruia i-am trimis fotografiile fisurii.

După ce a examinat fotografiile, profesorul Papadopoulos și-a exprimat părerea că despiciătura coloanei a fost produsă, într-adevăr, de o descărcare electrică, care s-a manifestat în același timp cu o undă seismică ce a avut loc de jos în sus.

Această dublă uzură a coloanei – descărcare electrică+undă seismică – o consideră inexplicabilă și de aceea trage concluzia că *„aici se poate spune că este vorba numai despre o minune”*.

De unde a venit descărcarea electrică, rămâne un fapt necunoscut din punct de vedere științific.

Cu faptul minunat al coloanei care s-a despiciat și s-a aprins se încheie lunga noastră călătorie de-a lungul veacurilor legată de minunea Sfintei Lumini. Călătoria noastră a început în jurul anului 330, prin referirea aprinderii candelii așezată pe Mormântul lui Hristos de către Sfântul Grigorie Luminătorul, și s-a încheiat în anul 1579 cu evenimentul pe care deja l-am cercetat. Mărturiile adunate sunt în număr de 43 și fiecare le poate evalua după propria sa judecată. Cercetând pe scurt aceste mărturii, merită să consemnăm trei caracteristici deosebite.

În toate istorisirile există un parametru comun: Referirea la o lumină sau flacără-foc sau fulger, care coboară din cer în fața mulțimii, într-o epocă în care nu exista nici electricitate, nici posibilitatea producerii artificiale a unui astfel de fenomen.

A doua caracteristică importantă este aprinderea candelii neadormite și luminarea unui Mormânt gol, întunecos și pecetluit. Eveniment care s-a petrecut astfel cel puțin șase secole. Luminarea interiorului Mormântului nu se realiza desigur numai de la strălucirea candelii neadormite, ci mai ales de la Lumina care ieșea din însăși piatra pe care a fost pus Trupul lui Iisus.

A treia caracteristică importantă care este menționată în multe istorisiri este sincronizarea celor două fenomene de mai sus. Adică pogorârea Luminii cerești, aprinderea simultană a candelii și luminarea interiorului Mormântului. Sincronizare care este posibil să se realizeze, și atunci și acum, numai prin lucrarea dumnezeiască. Există unsprezece mărturii mai noi, care prezintă un interes deosebit.

Primele două dintre aceste mărturii provin de la doi martori oculari: monahul moldovean Partenie (1846) și arheologul englez Warren, care a trăit minunea de patru ori la rând, în perioada 1867-1870. Cu aceste două istorisiri, numărul total al mărturiilor istorice se urcă la numărul final de 45.

(Haralambie Skarlakidis, Sfânta Lumină – Minunea din Sâmbăta Mare de la Mormântul lui Hristos – Patruzeci și cinci de mărturii istorice (sec. IV-XVI), Atena, 2015)

